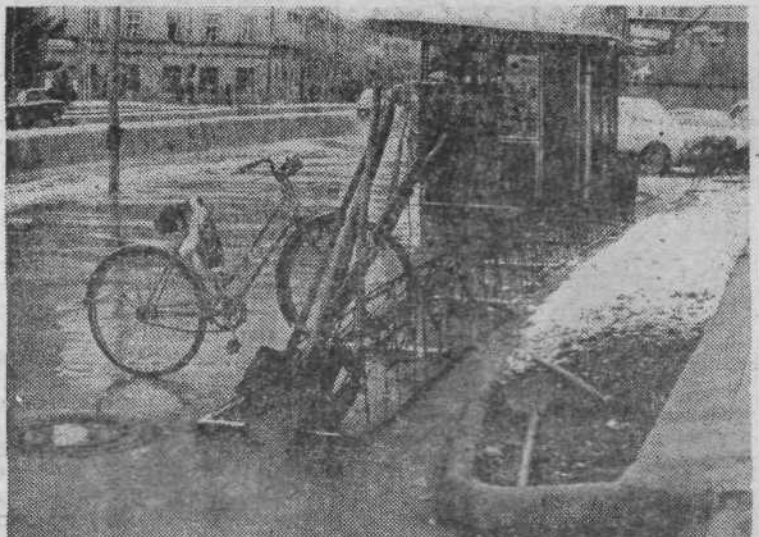

1. ZIMA, ZIMA BELA — Letošnja zima, to moramo vsi prirediti, res ni skopa s snegom. Toplejše vreme je sneg v mestu kmalu pobralo, na vseh smučiščih pa ga je dovolj. Vsa naša turistična podjetja so pripravila številne smučarske izlete in tečaje, tako doma kot tudi v tujini. »Globina žepa« pa odloča o tem, kam bo kdo šel.

2. POSEZONSKA RAZPRODAJA — V začetku letošnjega leta je bilo nekaj negotovanja, ker so bile številne trgovine zaprte zaradi inventure. Po opravljeni inventuri pa so številna trgovska podjetja pripravila posezonske razprodaje. Vse več ljudi se odloča zanje in svojo garderobo obnavlja po znižanih cenah.

3. POČITEK — Številne pripombe, ki smo jih izrekli na račun dela naših komunalcev so že pozabljene. Pred dnevi, ko je sneg spet pobelil ljubljanske ulice, smo lahko opazili, da so kmalu počistili vso brozgo z naših mestnih ulic.

4. POMLADANSKO CVETJE — Ljubitelji cvetja lahko na ljubljanskem trgu že za nekaj dinarjev kupijo pomladansko cvetje. Toplo sonce, ki je v nižjih legah stopilo sneg, je že prebudilo prve znanilce pomladi.

Tekst in foto: Milan Turel

Prenova mestnega jedra

Veliko je bilo že napisanega in izrečenega o prenovi starega mestnega jedra, toda nekateri še vedo za kaj v bistvu sploh gre. Z današnjim prispevkom vas želimo seznaniti z vrsto problemov v zvezi s prenovno in potekom že zastavljene akcije.

Pojem »prenove«

To so v sto in več letih nakopičeni problemi, ki jih predstavljajo zastarela stanovanja v močno dotrajenih zgradbah. Posamezna stanovanja, zlasti pa zgradbe kot celota so v mnogih primerih tako dotrajane, da jih bo le celovita prenova lahko ohranila. Osrednji cilj prenove je, da v starih skeletih zgradb zgradimo nova, sodobna stanovanja in poslovne prostore. Pri tem pa želimo ohraniti tudi tiste elemente zgradb, ki predstavljajo kulturno dediščino naših prednikov.

Prenova je torej osnovni način razreševanja problematike dotrajenih zgradb s tem, da stojimo na stališču, da je treba dati prenovi položaj novogradnje, saj spomeniško zaščitene zgradbe kljub dotrajanoosti v večini primerov ne bo mogoče porušiti.

Obseg prenove posamezne hiše bo odvisen od stopnje dotrajanoosti le-te. Po potrebi bodo opravljene sanacije temeljev in nosilnih zidov, nadomestitev ali sanacija stropov in srtešne konstrukcije ter obnova in modernizacija instalacij. Istočasno s prenovno zgradbo bo potrebno izvršiti tudi obnovo priključkov komunalnih naprav. Poseben poudarek pri prenovi posameznih zgradb pa bo potrebno tudi dati podstrešjem, kjer naj bi bila sodobna stanovanja ali ateljeji.

Potreba po prenovi

Zgradbe, v času svoje življenjske dobe potrebujejo investicijsko in tekoče vzdrževanje v prvotni kvaliteti. Prenova pa pomeni prenovitev, pri kateri tudi kvaliteto prvotnega

elementa menjamo in nadomestimo z novimi elementi sodobne kvalitete.

Cilj prenove je, da bo vsako stanovanje sodobno, seveda v okviru možnosti, kar pomeni tudi funkcionalnost stanovanja v mejah zasnovanih nosilnih zidov zgradbe.

Edina možnost, da prenova uspe, je celovita akcija ne samo naše občine, temveč celotne Ljubljane. Potrebno je vključevati tudi delovne organizacije, katerim bomo omogočili v prenovljenih zgradbah pridobiti kvalitetne poslovne prostore. Vključevati bo treba tudi vse ostale dejavnike, kot so etažni lastniki, delovne organizacije kot lastniki posameznih stanovanj in drugi.

Prenovo naj bi financirali še iz združenih sredstev za ekonomsko solidarnost in družbeno pomoč, z delom odpravljenega državnega kapitala, s sredstvi amortizacije stanovanjskih hiš, z bančnimi posojili ter s sredstvi, ki jih bodo stanovanjske skupnosti ljubljanskih občin solidarno združile v te namene.

Politika prenove

Prav zaradi tega, predvsem pa tudi zaradi nevdržnih bivalnih pogojev, smo se odločili, da gre samoupravna stanovanjska skupnost naše občine že v okviru sedanjih finančnih možnosti takoj v prenovno tistih hiš, ki so nujno potrebne prenove ter da so razčiščena vprašanja glede spomeniške zaščite.

Pričeli smo s pripravami prenove že za hiše Stari trg 6, Gornji trg 9 in 11 ter Hrenova 17.

Sam program prenove smo zapisali v statut samoupravne stanovanjske skupnosti, podlaga pa smo postavili že v samoupravni sporazum o ustanovitvi te skupnosti, medtem ko je konkretna delovna podlaga prenove samoupravni sporazum o temeljih srednje-ročnega programa.

Napisanega je več kot dovolj, pričeti je treba z deli. Inicijato pa pričakujemo predvsem od zainteresiranih osebno prizadetih, to je od občanov preko krajevne skupnosti.

S. O.

Evidentiranje kandidatov za organe samoupravne stanovanjske skupnosti

V dogovoru z Občinsko konferenco SZDL in Občinskim sindikalnim svetom Ljubljana Center je Samoupravna stanovanjska skupnost naše občine pozvala k doplnitnemu evidentiranju možnih kandidatov za samoupravne organe svoje skupnosti vse Krajevne konference SZDL in konference delegacij za SIS v naši občini.

Do današnjega dne je bilo evidentiranih 53 kandidatov, katerih kandidature bo obravnaval koordinacijsko-kadrovski odbor OK SZDL in jo predlagal skupščini stanovanjske skupnosti v izvolitve. S tem v zvezi želimo opozoriti vse zainteresirane, da nemudoma, glede

na priprave za sklic skupščine, opravijo svojo dolžnost.

Z dopolnilnimi volitvami bo SSS Ljubljana Center popolnila izpraznjena mesta v Izvršilnem odboru, Odborih za gospodarjenje, družbeno pomoč, gradnje in prenove ter delegaciji za SSS Ljubljana. V celoti bo izvoljen poravnalni svet in delavska kontrola.

Namen dopolnilnih volitev pa je tudi ta, da bo tudi v bodoče še bolj zagotovljen vpliv delovnih ljudi in občanov na politiko skupnosti že pri samem pripravljanju predlogov sistemskih odločitev in ne šele pri sprejemanju le-teh.

S. O.

sindikati in ...

njihova organiziranost v krajevni skupnosti

Meja ne more biti

Lani in prejšnja leta smo na raznih ravneh večkrat slišali (in tisti, ki so to zažrevali, so imeli docela prav), da si učinkovite krajevne samouprave ne moremo več zamisliti brez vsebinsko opredeljenega sodelovanja delavcev iz temeljnih in drugih organizacij združenega dela v organih krajevne skupnosti. Skratka, brez povezanosti krajevne samouprave s samoupravljanjem v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v delovnih skupnosti in tudi s samoupravljanjem v samoupravnih interesnih skupnostih. Popolnoma razumljivo, bi lahko mirne duše zapisali, saj lahko delavec kot krajan uresničuje svoje potrebe in interese (seveda ne samo svoje, pač pa predvsem skupne) v krajevni skupnosti zgolj z dohodkom, ki ga ustvarja s svojim delom.

Potemtakem ne more biti nobenega dvoma, da moramo tudi v Centru okrepiti vpliv osnovnih sindikalnih organizacij v krajevni skupnosti. To pomeni, da se morajo osnovne sindikalne organizacije najprej dobro organizirati v okviru enotne fronte socialističnih sil, torej v okviru SZDL, ki mora biti pobudnik in soustvarjalec programov krajevne skupnosti ter »akcijski vodnik« občanov in delavcev za skupne akcije na kateremkoli družbeno potrebnem in pomembnem področju.

Kako pa je v praksi? V tistih krajevnih skupnostih, kjer je manjše število osnovnih sindikalnih organizacij in s tem tudi manjše število temeljnih in drugih organizacij združenega dela (to za Center vse-kakor ne velja), sindikalne or-

ganizacije neposredno delegirajo svoje delegate v krajevno organizacijo SZDL in tako preko svojih delegatov vplivajo na oblikovanje programov krajevnih skupnosti.

Problem povezanosti sindikatov s krajevno skupnostjo, oziroma njegovega organskega življenja v krajevno samoupravo, se je doslej tudi v Centru navidez razkrival v tistih krajevnih skupnostih, kjer je večje število temeljnih in drugih organizacij združenega dela in večje število sindikalnih organizacij.

Primer KS Kolodvor

Že lanski posvet na temo »Krajevna skupnost včeraj, danes in jutri«, ki smo jo organizirali v krajevni skupnosti Kolodvor, in ki so se ga ude-

ležili tudi nekateri vidni predstavniki družbenopolitičnega življenja republike, je opozoril, da na »kolodvorskih« in sicer ljubljanskih izkušnjah, ne moramo ostati pri posploševanju, saj gre pri KS Kolodvor za dokaj specifični mestni predel Ljubljane. Za tisti del mesta, v katerem prevladujejo starejši občani, zanj je značilen »beg mladine«, zamrznjena stanovanjska gradnja in podobno.

Torej je za KS Kolodvor značilno, da ima sicer veliko število zaposlenih, vendar se večina le-teh vozi na delo z obrobni delov mesta ali celo iz bližnje in daljne okolice. V zvezi s tem bi veljalo opozoriti na zanimivost, da se prenekateri v tej krajevni skupnosti skušajo pogovarjati o delovnih organizacijah iz svo-

Primer za zgled drugim

Metalka je skupno z drugimi zainteresiranimi delovnimi organizacijami sprejela obveznost, da ustanovi konzorcij za Arabski zaliv. Konzorcij sestavlja 18 članov, ki so združili sredstva oziroma so si med seboj razdelili stroške akvizicij, ki znašajo letno 300.000 dolarjev. Sredstva so člani Metalkinega konzorcija združili na samoupravnih osnovah, torej s posebnim samoupravnim sporazumom. Konzorcij ima upravni odbor, ki ima vse samoupravne pravice, da imenuje ali zamenja vodstvo, na drugi strani pa lahko vsak član konzorcija neposredno sklepa posle, ali pa se več članov dogovori med seboj za skupni posel. V vseh spornih primerih poseže vmes upravni odbor konzorcija, ki načeljuje skupnemu predstavništvu za Arabski zaliv.

Od kje pobuda za ustanovitev konzorcija? Republiška gospodarska zbornica je že pred meseci pripravila prednostni vrstni red za zunanjetrgovinsko menjavo slovenskega gospodarstva z nekaterimi najbolj zanimivimi deželami v razvoju. Šele kasneje pa je prišla na vrsto pobuda za ustanovitev konzorcijev, ki naj bi po samoupravni poti oblikovali tako sodelovanje. Od skupno 15 načrtovanih konzorcijev za nastop v deželah v razvoju, je bilo do konca lanskega leta ustanovljenih pet, med njimi tudi konzorcij Metalke za Arabski zaliv.

Ob tem velja posebej opozoriti na to, da konzorciji še zdaleč niso »zapre gospodarske institucije«, pač pa so odprti za vse tiste delovne organizacije, ki bi se jim žele pridružiti in skupno z ostalimi podjetji nastopati na tržiščih dežel v razvoju. V skladu z zaključki predsedstva CK ZKJ je bil tudi v Sloveniji lani sklenjen samoupravni sporazum o združevanju sredstev za skupni nastop slovenskega gospodarstva na tržiščih dežel

v razvoju. Tako so nekatere delovne organizacije, med njimi tudi Metalka, zbrale najprej 20 milijonov, nato pa še 50 milijonov dinarjev, dokler ni ta vsota pri vlaganju upravljavcev Ljubljanske banke sčasoma narasla na 250 milijonov dinarjev. Od te vsote je bilo lani izkoriščenih za skupni nastop na tržiščih dežel v razvoju okrog 70 milijonov dinarjev.

Sredstva tega, doslej prvega tovrstnega samoupravnega sporazuma v državi, imajo vlogo dopolnilnih kreditnih vlaganj v skupna in lastna podjetja ter predstavništva v deželah v razvoju. Poleg tega naj bi zainteresirani z njimi pomagali pri financiranju dragih tržnih raziskav in pri uresničevanju zahtevnih načrtov, ki jih posamezne delovne organizacije, kar velja tudi za Metalko, same za skupni nastop na tržiščih dežel v razvoj, brez dvoma ne bi zmogle.

Morda se to v zvezi z uresničevanjem akcije o perspektivnem razvoju dohodkovnih odnosov med trgovino in proizvodnjo, za katero se ogrevalo že lep čas, je treba pozdraviti pobudo Metalke, ki je doslej pokazala vso pripravljenost, da se na samoupravnih osnovah poveže s proizvodnjo. Tako je samo do druge polovice lanskega leta sklenila več kot 40 samoupravnih sporazumov o dohodkovnih odnosih med trgovino in proizvodnjo, prav tako pa je uresničila specializacijo in delitev nastopanja na tujih tržiščih z nekaterimi svojimi poslovnimi partnerji.

Toda, predstavniki Metalke menijo, da se pri uveljavljanju dohodkovnih odnosov med trgovino in proizvodnjo pojavlja kup težav. Velik problem pri povezovanju trgovine in proizvodnje je lani predstavljala (tako bo verjetno nekaj mesecev tudi letos) neusklajenost nekaterih na novo sprejetih zakonov z ustavo in zakonom o združenem delu

Tako, na primer, zakon o zavarovanju plačil onemogoča ugotavljanje dejanskih stroškov, delitev rizika itd. Precejšnija ovira za hitrejšo povezovanje in za vzpostavitev dohodkovnih odnosov med trgovino in proizvodnjo — tako sodijo v Metalki — je tudi od 1971. leta z odlokom ZIS zamrznjena trgovska marža.

S takim načinom medsebojnega sporazumevanja in dogovarjanja, kot ga je ubrala Metalka, bi morali slediti tudi v drugih naših trgovinskih delovnih organizacijah, saj se moramo zavedati, da ne samo v okviru republike, ampak v vsej državi, še močno zaostajamo za akcijo oblikovanja in uresničevanja dohodkovnih odnosov med trgovino in proizvodnjo. Metalka je resda korak pred ostalimi, toda ostali »prizadeti« ne bi smeli več toliko zaostajati za njo. Poučen primer, ki pa ga zlepa ne kaže zavreči. I. V.

Širši nadzor

V Ljubljani pravkar poteka sprejemanje samoupravnega sporazuma o načinu oblikovanja, delu in pristojnosti skupščine skupnosti in njenih organov, za izvedbo programa gradnje objektov družbenega standarda, na območju ljubljanskih občin. Z drugimi besedami: ustanovila se bo Skupščina skupnosti za izvedbo programa drugega samoprispevka. Sporazuma o načinu oblikovanja skupščine mora biti sprejet do konca februarja, da se bo skupščina lahko sestala že v začetku meseca marca.

Razlogi, ki terjajo čimprejšnjo ustanovitev skupščine in njenih organov so zelo tehtni. Sredstva se zbirajo v skladu Samoprispevka II že od januarja letošnjega leta. V občinah Bežigrad in Šiška gradijo doma za ostarele občane, ki bosta zgrajena že v sredi le-

V Stari Ljubljani gospodinjsko kuharski tečaj in tečaj ročnih spretnosti — pletenje in kvačkanje

Napoved - Start

Tečaj, ki ga je napovedalo Društvo prijateljev mladine Stara Ljubljana je zavozil na tir. Zanimanje zanj je izredno. Vseh prijaviteljev ni bilo mogoče sprejeti že zdaj v prvo izmeno. Razdeljeni so bili v več skupin. Tokrat sta na vrsti dve skupini. Slušatelji prve skupine bodo obiskovali gospodinjsko-kuharski tečaj, slušatelji druge skupine pa bodo tokrat osvojili znanje iz pletenja in kvačkanja. Predavateljici, ki ju je odbor Društva prijateljev mladine Stara Ljubljana našel s posredovanjem Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva, sta zadovoljni. Vilma Irmanova, ki je prevzela pouk iz gospodinjstva in kuhanja, se je že po prvih štirih učnih urah pohvalila:

»Neverjetno zavzeti so ti mladi ljudje. Danes smo obravnavali manj pritegljivo temo — teorijo; pogovorili smo se o nauku zdrave prehrane, o

kalorijah, o količinski vrednosti teh kalorij, pretresali smo vprašanja, kako prehrana vpliva na človeški organizem. Potem smo se pogovorili o gospodinstvu, o osnovnih pojmih dobrega gospodinjstva, kako je mogoče varčevati tudi pri kuhanju, pri elektriki, povsod. In zanimivo, kljub teoriji, ki je več ali manj suhoparna, je bila diskusija ves čas živahna. Vsi slušatelji so aktivno sodelovali v pogovoru. Prosili so celo, da bi pri naslednji uri s to temo nadaljevali, še prej, ko se bomo lotili samega kuhanja, ko bomo pričeli s sestavljanjem jedilnikov, s poskušanjem pripravljene jedi.« Tu je predavateljica za hip utihnila in kot da bi se nečesa spominila, je nadaljevala s povsem drugo temo razgovora. »In celo trije moški so med slušatelji,« je rekla. »To so mladi, resni ljudje, nič manj zavzeti od deklet.« Zdej se je Irmanova skoraj milo nasmehnila in dodala: »Ti trije bodo prav gotovo dobri možje in dobri očetje.«

Tudi učiteljica ročnih del Ida Marinčičeva je z zadovoljstvom ugotovila, da so mladi ljudje željni znanja, tudi iz te plati in iz te snovi. Pri tem je še dodala:

»Nekaj je popolnih začetnikov. Nekaj je takih, ki imajo samo osnovo. So pa tudi taki, ki želijo predvsem to, da izpopolnijo svoje znanje: glede krojenja pletenin, glede izdelave in podobno. Delo bomo kljub vsemu vskladili tako, da bodo vsi napredovali.«

Zanimanje za tečaj ne izvira samo iz področja KS Stara Ljubljana. K tečaju se prijavljajo tudi drugi mladi ljudje, iz okoliških krajevnih skupnosti in celo iz drugih občin. Uspeh tečaja pa se bo pokazal na skromni svečanosti, ko bosta prvi dve skupini zaključili tečaj in priredili razstavo svojih izdelkov.

Bogdan Jugovič

Marta Grom

jega okolja kot o svojih organizacijah združenega dela, čeprav je več kot očitno, da nobena organizacija združenega dela ne more biti niti krajevna niti občinska in celo republiška ne. Če nam je seveda kaj do splošnih koristi.

Osnovni dilem, kakor jim po navadi pravimo, je bilo na aprilskem posvetu v KS Kolodvor, več kot dovolj. Odvisne so pač bile od tega, kdo in s kakšno težo je stal za njimi. Zdaj se nam, da je takrat najbolj zbudila v oči trditve, boljše vprašanje, zakaj se občani, torej tudi delavci in z njimi sindikat, ne vključujejo dovolj aktivno v delo krajevnih skupnosti.

Ali ne razumejo, da bi lahko v tem delu izražali in uveljavljali svoje primarne potrebe in interese? Trdili bi sicer, da se tega občani dobro zavedajo, vendar je hkrati tudi res, da niso navdušeni za seje in sestanke, ki so sklicani bolj ali manj zaradi gole formalnosti. Povsem nekaj drugega je, kadar so na dnevnem redu sej zadeve, o katerih imajo občani in delavci možnost dejansko skupno odločiti. Sodeč po sodobni praksi, ki ra je uporabljala procentualno delitev za najrazličnejše samoupravne interesne skupnosti, kakor da bi se naslonile na preprosto načelo, da najprej ljudje povedo, kaj se jim zdi primerno in potrebno, potem bodo že sami povedali, koliko denarja so pripravljene odšteti, je takih možnosti razmeroma malo. Temu primerna je potem tudi zavzetost občanov za reševanje skupnih problemov v okviru krajevnih skupnosti.

Postarano središče mesta

Ostanimo za hip še pri lanskem posvetu. Na pogovoru v krajevni skupnosti Kolodvor se je takrat vnela med govorniki živahna in zanimiva polemika o starostnem sestavu prebivalstva. Rekli smo »starostni sestav« z malce ironije. Gre namreč za to, kako daleč čez polovico vseh aktivistov krajevnih skupnosti je upokojencev. Med njimi seveda prevladujejo borci. To pomeni, da starejši občani v KS Kolodvor še danes, tako kot lani in leta nazaj, nosijo na svojih plečih utrip in učinke dela krajevnih skupnosti.

Če je to prav, morda za nekoga celo normalno, se ne bi želeli spuščati, dejstvo pa je, da se starejši občani prav zaradi tega podatka, ki govori njim v prid, ne morejo sprijazniti s trditvijo, da ni prav, če je mladih v središču mesta manj in manj.

Krajevne skupnosti v središču Ljubljane, zvečine v Centru, ne bodo poživile svoje aktivnosti vse dotlej, dokler se bodo ukvarjale z golim teoretiziranjem o koristnosti takega ali drugačnega starostnega sestava svojih prebivalcev, temveč se bodo raje vprašale, kdo je pripravljen prijeti za delo in kdo ne. Ob tem smo slišali na posvetu zanimivo mnenje, da za aktivne starejše občane, dokler pač delajo, ni treba biti v skrbeh. Težava pa se pojavi takrat, ko bomo morali, če ne danes, pa jutri primerno poskrbeti za starejše občane, ko bodo ostali sami, obnemogli in si ne bodo mogli sami pomagati. Res je

sicer, da smo se v Centru zadnja leta s pomočjo občinskega odbora RK zavzeto lotili soseske pomoči ostarelim občanom, vendar še ne v takšni meri, da bi bili lahko z njo zadovoljni.

Delegati iz »močnih« delovnih organizacij

Morda si bo kdo med bralci sam zastavil vprašanje, ali je bilo potrebno spregovoriti poprej o lanskem posvetu v KS Kolodvor. Naj sodijo, kakor želijo, vendar se je novinarju zdelo povsem umestno, da pred obravnavo »glavne teme« opozori na nekatera spoznanja, značilna za omenjeno krajevno skupnost.

Zapisali smo, da se problem, vsebinsko opredeljenega delovanja sindikatov in prek njega delavcev iz temeljnih in drugih organizacij združenega dela, pojavlja v tistih krajevnih skupnostih, ki imajo v »svoji sredi« večje število temeljnih organizacij, s tem pa tudi več osnovnih sindikalnih organizacij. Zatorej ostanimo pri primeru KS Kolodvor.

Dosedanja praksa KS Kolodvor je nedvoumno pokazala, da so vključeni v samoupravne organe in v delo krajevnih organizacij SZDL predvsem delegati iz »močnejših« temeljnih in drugih organizacij združenega dela bolj ali manj neposredno. Zato pa dosedaj mnoge osnovne organizacije sindikata še niso dobile dovolj možnosti za sodelovanje v delu krajevnih skupnosti. Vendar bi želeli bralce ob tej ugotovitvi spomniti na to, da je v KS Kolodvor po lanskem po-

datkih kar 150 osnovnih sindikalnih organizacij.

Zato nas ne sme presenetiti dejstvo, da smo se v Centru, boljše povedano po prizadevanjih občinskega sveta ZSS, prvi spopadli z organiziranjem sindikata v krajevni skupnosti. Statutarni dogovor o organiziranosti in delovanju sindikata, ki je bil sprejet na 8. kongresu slovenskih sindikatov 1974 v Celju omogoča med drugim tudi ustanavljanje svetov delegatov osnovnih sindikalnih organizacij v krajevnih skupnostih.

Postopek je sila enostaven: vse osnovne sindikalne organizacije v krajevni skupnosti delegirajo svojega člana v svet delegatov OOS v krajevni skupnosti, slednji pa nato izvoli delegacijo za krajevno organizacijo Socialistične zveze.

V Centru nismo bili med tistimi, ki so pozabili na ta kongresni dokument in doslej niso posvetili dovolj pozornosti organiziranosti sindikatov v krajevni skupnosti. Zato smo že pred časom, ne samo v KS Kolodvor, marveč tudi v nekaterih ostalih krajevnih skupnostih, ustanovili svete delegatov osnovnih sindikalnih organizacij v KS. Delegati so prevzeli precejšnjo bremena, zlasti še, ker so njihove naloge izrednega pomena, predvsem pa zato, ker morajo s stališči sindikalnega članstva, delavcev, organiziranih v samoupravnih sindikalnih skupinah, usmerjati delo delegacije v krajevni skupnosti SZDL. Prav tako so dolžni (to zdaj v mnogih primerih že tudi delajo) obravnavati in usklajevati stališča, pobude in predloge osnovnih

organizacij sindikata o delu in akcijah delegacije in drugih samoupravnih organov v krajevnih skupnostih ter povrhu vsega opravljati še vse tiste naloge, za katere so zadolženi s strani svojih osnovnih sindikalnih organizacij.

Le s tako zasnovano organiziranostjo smo dobili na najširši fronti možnost, da se osnovne sindikalne organizacije neposredno povezujejo s krajevno skupnostjo, kot je do danes že poučen primer v KS Kolodvor, seveda pa tudi drugje. Toda, z organiziranjem svetov delegatov osnovnih sindikalnih organizacij v krajevnih skupnostih smo v Centru storili le prvi korak. Druga naloga je, da se sindikalno članstvo in komunisti posebej zavzeto v okviru krajevnih skupnosti prizadevajo za dosledno uveljavitev ustavnega načela, da mora delavec gospodariti s sredstvi, ki jih ustvarja tam, kjer živi in dela, potemtakem v krajevni skupnosti.

Po vsem sodeč torej ne more in ne sme več biti meje med obema temeljnima celicama — krajevno skupnostjo in temeljno in drugo organizacijo združenega dela. Dosedanje izkušnje dela svetov delegatov osnovnih sindikalnih organizacij v krajevnih skupnostih so prav v Centru potrdile, da se zavedamo uresničevanja ustavnih določil v vsakodnevni samoupravni praksi in da delavec ne more odločiti o ustvarjenem dohodku brez »prisotnosti« svoje krajevnih skupnosti, skratka, brez svojega okolja, v katerem živi in dela.

IVO VIRNIK